

Posiedzenie Sejmu PRL

Propozycje oparte na fundamencie zaufania do społeczeństwa - w trosce o nadrzędny interes kraju

- Sprawozdanie z wykonania planu i budżetu za 1975 r.
- Informacja o wynikach wizyty Edwarda Gierka w RFN
- Propozycje niektórych zmian w strukturze cen detalicznych oraz zasad rekompensaty społeczeństwu skutków tych zmian

WARSZAWA (PAP) — 24 bm. odbyło się plenarne posiedzenie Sejmu PRL. Na porządku obrad znalazło się sprawozdanie komisji planu gospodarczego, budżetu i finansów o sprawozdaniach rządu z wykonania Narodowego Planu

Społeczno-Gospodarczego rozwoju oraz budżetu państwa w 1975 r. Po wysłuchaniu sprawozdania i dyskusji poselskiej Sejm udzielił rządowi absolutorium za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1975 r.

Posiedzenie Sejmu rozpoczęło się o godz. 10. W ławach Rady Państwa — EDWARD GIERKA wraz z przewodniczącym Rady — HENRYKIEM JABŁONSKIM. W ławach rządowych — prezes Rady Ministrów — PIOTR JAROSZEWICZ i członkowie gabinetu.

Obrazy otworzyła wicemarszałek Sejmu — HALINA SKIBNIEWSKA. Pierwszy punkt porządku dziennego obejmował sprawozdanie Komisji Planu Gospodarczego, Budżetu i Finansów o sprawozdaniach rządu z wykonania Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego rozwoju oraz budżetu państwa w ub. roku i wniosek tej komisji w przedmiocie absolutorium dla rządu. Sprawozdawcą generalnym był pos. ROMAN MALINOWSKI (ZSL). (Wystąpienie podajemy oddzielnie). Następnie rozpoczęła się dyskusja, w której wystąpił przedstawiciel klubów i kół poselskich.

W kolejnym punkcie porządku obrad informację o wynikach wizyty i sekretarza KC PZPR, Edwarda Gierka w Republice Federalnej Niemiec przedstawił Izbie minister Spraw Zagranicznych, Stefan Olszowski. Po dyskusji Sejm zaakceptował wyniki

wizyty oraz wyraził wysokie uznanie i podziękowanie Edwardowi Gierkowi za jego kolejny doniosły wkład w umacnianiu pozycji Polski na świecie. Z kolei Sejm rozpatrzył przedstawione przez premiera Piotra Jaroszewicza rządo-

we propozycje niektórych zmian w strukturze cen detalicznych oraz zasad rekompensaty społeczeństwu skutków tych zmian. Na wniosek posła Edwarda Babiucha Sejm udzielił poparcia propozycji rządu i zalecił podanie ich pod konsultację z

przedstawicielami załóg zakładów pracy, instytucji i gmin oraz przedstawienie sprawozdania z przebiegu tych konsultacji na posiedzeniu Sejmu. Równoległe do zwiększania środków na potrzeby konsumpcji powiększaliśmy znacznie w ub. roku — z myślą o przyszłości — nakłady na inwestycje. Efekty tego uzyskamy w br. i w jeszcze większym stopniu w przyszłości w postaci wyższych dostaw towarów na rynek i na inne potrzeby.

Od kilku lat trwa systematyczna rozbudowa naszych portów i ich urządzeń. Zwiększone zadania przeładunkowe, uciążliwej tonarow na eksport wymagają nie tylko wprowadzenia nowoczesnych metod transportu (konteneryzacji), ale również rozwinęcia całej bazy przeładunkowej. Dlatego w portach nie spotyka się już tradycyjnego dokera, od którego słyż zależy właściwe przekazanie ładunku. Nad portem górują ramiona ogromnych dźwigów. Człowiek jest ich sterownikiem. NA ZDJĘCIU: port Gdynia — przeładunek drobnicy na statki „Westerplatte” i „Tadeusz Ostojewski”. CAF — Ukielewski

29 i 30 czerwca br. w Berlinie Konferencja Partii Komunistycznych i Robotniczych Europy

BERLIN (PAP) — W czwartek, 24 bm. odbyło się w stolicy NRD ostatnie posiedzenie Komisji Redakcyjnej, powołanej do przygotowania Konferencji Partii Komunistycznych i Robotniczych Europy. Jak wynika z opublikowanego w Berlinie komunikatu, komisja postanowiła przekazać przygotowany przez siebie projekt dokumentu do aprobaty Konferencji Partii Komunistycznych i Robotniczych Europy. Konferencja odbędzie się w dniach 29-30 czerwca 1976 roku w Berlinie. Komisja Redakcyjna omówiła szereg innych problemów, które mają związek z przeprowadzeniem konferencji.

5 lipca sesja parlamentu włoskiego

RZYM (PAP) — Obie izby nowo wybranego parlamentu włoskiego zbiorą się na pierwszej sesji 5 lipca br. Już teraz jednak partie włoskie prowadzą rozmowy o aktywności politycznej, mającej na celu wyłonienie nowego rządu.

Młodzież będzie aktywnie uczestniczyć w umacnianiu sił pokoju i postępu

Zakończyły się obrady młodzieży i studentów Europy

WARSZAWA (PAP) — 24 bm. zakończyły się 6-dniowe obrady europejskiego zgrupowania młodzieży i studentów w Warszawie. Plonem wielogodzinnej i wielowarstwowej dyskusji, jaka toczyła się podczas zgrupowania, są przyjęte na zakończenie obrad: apel do młodzieży i studentów Europy oraz dokument określający kierunki i formy aktywnego udziału młodej generacji naszego kontynentu w walce o pokój, bezpieczeństwo, współpracę i postępek społeczny.

W czwartek przez cały dzień trwała rzeczowa debata przedstawicieli organizacji młodzieżowych i studenckich i nad projektem dokumentów zgrupowania. Była to konstruktywna, bezpośrednia wymiana poglądów w sprawach związanych z pokojową przyszłością Europy, udziałem młodych w procesach utrwalania odrębności, rozwoju wielostronnej współpracy i walki o postępek społeczny.

W wyrażeniu jednolitej opinii młodzi i studenci w Warszawie podjęli decyzję o skierowaniu do rządu, podjęciu uchwały określającej nazwę kraju po jego zjednoczeniu, o także zatwierdzenia hymnu, godła, i flagi. Zapadła również decyzja w sprawie ustalenia stolicy zjednoczonego Wietnamu.

mowy i reakcji, kolonializmowi i neokolonializmowi, dyskryminacji i rasizmowi.

Na zakończenie europejskiego zgrupowania młodzieży i studentów głos zabrał sekretarz Rady Głównej FSZMP — Andrzej Jeź, który w imieniu całej młodzieży polskiej serdecznie podziękował delegatowi na zgrupowanie za trud i wysiłek, dzięki którym warszawskie spotkanie stało się politycznym sukcesem. Dziękującej młodzieży i studentom hejnał zakończył powszechnie spotkanie przedstawiciel młodzieży i studentów Europy.

Pierwsza sesja Zgromadzenia Narodowego Wietnamu

HANOI — W Hanoi, w szóstą Zjazdów Ba Dinh, rozpoczęła się w czwartek pierwsza sesja ogólnokrajowego Zgromadzenia Narodowego Wietnamu. Porządek obrad przewiduje m. in. zatwierdzenie wyników ogólnokrajowych wyborów do Zgromadzenia Narodowego, które odbyły się 23 kwietnia br.; ustalenie głównych kierunków polityki gospodarczej i zagranicznej kraju, określenie struktury państwowej do czasu uchwalenia nowej konstytucji. Uczestnicy sesji dokonają wyboru prezydenta i składu rządu, podejmą uchwałę określającą nazwę kraju po jego zjednoczeniu, a także zatwierdzą hymn, godło, i flagę. Zapadła również decyzja w sprawie ustalenia stolicy zjednoczonego Wietnamu.

Almeida i Costa tymczasowo premierem Portugalii

LIZBONA — Rada Rewolucyjna Portugalii mianowała tymczasowym premierem Portugalii Adolfa Almeidę i Carlosa Costę. Decyzję tę podjęła w związku z chorobą premiera, admirała Pinheiro de Azevedo, który w środę dostąpił zawodu serca.

Posiedzenie kierownictwa WPKP

RZYM — W Rzymie rozpoczęło się posiedzenie kierownictwa Włoskiej Partii Komunistycznej, poświęcone dokonaniu analizy sytuacji politycznej po wyborach parlamentarnych. Referat o rezultatach wyborów i perspektywach politycznych kraju wygłosił sekretarz generalny WPKP, Enrico Berlinguer.

Rokowania wiedeńskie

WIEN — W czwartek w Wiedniu odbyło się kolejne posiedzenie plenarne delegacji państw uczestniczących w rokowaniach na temat uzgodnienia redukcji sił zbrojnych i zbrojeni w Europie środkowej.

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

Wzywają oni młodą generację do umacniania jednolitej opinii szeregów w walce o efektywne wprowadzenie w życie postanowień KBWE, rozwijania współpracy na polu ekonomicznym, politycznym, naukowym i kulturalnym oraz do rozszerzania różnorodnych form kontaktów między ludzkich. Młodzież Europy — stwierdza apel — będzie nadal aktywnie uczestniczyć w dziele umacniania sił pokoju i postępu, obrony praw i interesów życiowych młodej generacji. Ważnym akcentem apelu są stwierdzenia o umacnianiu, solidarności z narodami i młodzieżą walczącą o wolność, niezależność, przeciwko faszyz-

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD

Wystąpienie sejmowe posła Edwarda Babiucha

OBYWATELU MARSZAŁKU! WYSOKI SEJMIE!

Przed chwilą wystąpił na posiedzeniu Sejmu PRL posłowie klubów poselskich PZPR, ZSL i SD. W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL. W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD

Wystąpienie sejmowe posła Edwarda Babiucha

OBYWATELU MARSZAŁKU! WYSOKI SEJMIE!

Przed chwilą wystąpił na posiedzeniu Sejmu PRL posłowie klubów poselskich PZPR, ZSL i SD. W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

W imieniu klubów poselskich PZPR, ZSL i SD przedstawił swoje stanowisko do spraw, które zostały przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Sejmu PRL.

we propozycje niektórych zmian w strukturze cen detalicznych oraz zasad rekompensaty społeczeństwu skutków tych zmian. Na wniosek posła Edwarda Babiucha Sejm udzielił poparcia propozycji rządu i zalecił podanie ich pod konsultację z

postawiła potrzebę zmiany struktury spożywczej w latach na VII Zjazd i w dyskusji przedzjazdowej. Na tej podstawie VII Zjazd PZPR zalecił rządowi przeanalizowanie sytuacji i przedłożenie odpowiednich propozycji. Po dyskusjach i rozważaniach prowadzonych przez wiele miesięcy w oparciu o wnioski studia i ekspertyzy, z bezpośrednim udziałem Biura Politycznego naszej partii i Prezydium Rządu została wypracowana koncepcja, którą przedstawił prezes Rady Ministrów. Zaletą tej koncepcji jest głęboka zasadność ekonomiczna, a równocześnie przynajmniej zgodność z humanistycznymi założeniami naszego ustroju i zasadami polityki społecznej naszej partii. Celem tych propozycji nie jest obniżenie poziomu życia, ani też poziomu spożywczej ludności. Mają one na celu jedynie dostosowanie do przyszłości wzrostu konsumpcji mięsa i niektórych innych artykułów żywnościowych do możliwości produkcyjnych rolnictwa i skierowanie popytu w proporcjonalnie większym niż dotychczas stopniu na artykuły przemysłowe, na dobra trwałego użytku i usługi.

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoki wzrost produkcji materialnej był podstawą

Wysoka izba!

Biorąc pod uwagę społeczne znaczenie propozycji rządu oraz konieczność zapewnienia właściwego ich rozumienia przez cały nasz naród uważamy za właściwe poddać je pod konsultację społeczną. W obywatelskich rozmowach o tej tak doniosłej dla naszego rozwoju naszego kraju sprawie powinniśmy włączyć udział ludzi pracy wszystkich zawodów i grup społecznych, aktyw partii i stronnictw politycznych, związków zawodowych, aktywnych i organizacji młodzieżowych, bezpartyjnych działaczy społeczni. Sądzę, że również posłowie wzmawa w tych spotkaniach aktywny udział.

Liczmy, że konsultacje pogłębia zrozumienie istoty zmiany struktury cen i intencji, którymi kierował się rząd przy jej opracowywaniu, że uczynia powszechnie przekonanie, iż proponowane decyzje są konieczne i leżą w interesie ludzi pracy, że sa to propozycje uczciwe i sprawiedliwe.

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

W przyszłości zmiany cen podstawowych artykułów żywnościowych z reguły nie

Tatry zabliźniają rany

ZAKOPANE (PAP) — W Tatrach zakończono wiosenne sadzenie drzew. Z powodu długiego zalegania śniegu w rany zadane lasom tatrzańskim roboty te były opóźnione, ale zdołano już odrobić wszystkie opóźnienia. Na 106 ha wysadzone pół miliona drzew m. in. jodły, świerki, limby, buki. Teraz rozpocznie

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

się prace pielęgnacyjne w młodnikach końnych na 200 ha. W ten sposób zabliźniają się rany zadane lasom tatrzańskim przez halne wiatry i śniegolomy, a równocześnie przywraca im pierwotny drzewostan, w którym było znacznie więcej jodeł i drzew liściastych, zwłaszcza buków i jesionów.

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTW: białostockiego, łomżyńskiego, suwalskiego.

DZIS — zachmurzenie małe, w ciągu dnia przeziśnie umiarkowane Temp. maks. 22-24, min. 10-12 stop. C. Wiatry słabe z kierunków zmieniających się.
JUTRO — zachmurzenie małe, wiatr słaby.
MIĘNIWY: Łucji, Wilhelma. (1)

Na placu budowy cementowni „Przyłęcz II” w Wierzbicy woj. radomskiego, tempo prac wzrasta z dnia na dzień.
Na plac budowy przychodzi coraz więcej maszyn i urządzeń z Zakładów Radzieckich, jako że ta cementownia podobnie jak jej poprzedniczka „Przyłęcz I” budowana jest przy współpracy Kraju Rad. Uruchomienie „Przyłęcz II” planuje się na czwartą kwartał 1976 roku.
NA ZDJĘCIU: zbrojenie fundamentów pod bloce obrotowe. CAF — Stan

Posiedzenie Sejmu PRL

Strona 2

Cląg dalszy ze str. 1
...cia obciążeniu w dalszym u-mocnieniu równowagi finan-sowej państwa.

Szybko rozwijająca się go-spodarka, stale rosnące i zmie-niające się potrzeby społe-czeństwa powodujące szybki wzrost dochodów ludności stwarzają siłą nacisku na realizację planów.

Rzecz polega na tym, aby w miarę możliwości szybko i skutecznie im przeciwdziałać. Mamy prawo stwierdzić — powiedział poseł — że tak właśnie postępuje. Drogi wyjścia z odcinkowych napięć szluznie poszukujemy w dynamizowaniu rozwoju w gospodarstwie, poprawie efektywności gospodarowania, we wszechstronnym unowocześnieniu gospodarki narodowej, gdyż tylko w ten sposób, w warunkach szybkiego rozwoju kraju, możemy osiągnąć postępek w budowie trwałych podstaw dobrobytu społecznego i siły ekonomicznej Polski. Taką politykę partia prowadziła w ciągu całego ubiegłego 5-letnia i zgodnie z Uchwałą VII Zjazdu będziemy ją kontynuować również w nadcho-dzących latach. Oceniając da-lej nasze dokonania w ub. r. pos. Zielński podkreślił, że przeprowadzona reforma ad-ministracji sprzyja efektyw-nemu kierowaniu państwem, pełniejszemu wyzwaniu i wykorzystywaniu inicjatyw i lepszemu zaspokajaniu po-żeb społecznych.

Zwrócił również uwagę na dalszy postępek wdrażaniu nowych rozwiązań ekono-miczno-finansowych. Wyniki osiągnięte przez or-ganizację gospodarcze dzia-łające na nowych zasadach po-wierdzają prawidłowość kie-runków doskonałości syste-mu ekonomiczno-finansowego. Uzasadnia to w pełni dalsze jego usprawnienie i upow-ześniczenie na inne gałęzie gospodarki.
Klub Poselski PZPR — stwierdził pos. Zielński — głosować będzie za wnioska-mi w sprawie przyjęcia spra-wozdań z wykonania planu i budżetu za 1975 r. oraz u-dezienia rządowi absoluto-rum.

Omarwiają osiągnięcia mlo-nowego roku pos. KONSTAN-ty EUBIENSKI (bezp. „Znak”) na pierwszym miejscu wymie-nił utrzymanie wysokiej dy-namiki wzrostu dochodu narodowego i produkcji prze-mysłowej. Wskazniki jakiego w tych dziedzinach zanotowa-no stawiają nas w szeregu naj-szybciej rozwijających się krajów świata.
Poseł stwierdził, iż jest rzeczą oczywistą, że przy tak wielkiej dynamice wzrostu gospodarczego musiałby wystą-pić pewne napięcia i dyspro-porcje, trudności i zahamow-ania. Wystąpiła przewa-ga popytu nad podażą, m.in. na rynku inwestycyjno-budowlanym, na rynku zaopatrzeni-owym i w sferze usług dla ludności.

Mówiąc o dalszym rozwoju kraju stwierdził, iż przede wszystkim należy dążyć do utrzymania dotychczasowego wysokiego tempa rozwoju

...jącego się popytu wyma-gać będzie od handlu szyb-kiego reagowania na zmiany, trafnego określania ich kie-runku i prowadzenia właści-wej polityki sprzedaży.

Ocena sytuacji towarowo-pięniężnej na rynku wskazu-je też na potrzebę dalszego wydatnego zwiększenia u-działu usług w zaspokajaniu potrzeb ludności i kształto-waniu nowoczesnego modelu konsumpcji. Mimo pewnej po-prawy jaka nastąpiła tu w ub. roku istnieje nadal duże zapotrzebowanie ludności na usługi. Szczególnie wyraźne rysuje się ono w miastach średnich, małych i osiedlach wiejskich.

Poseł stwierdził, że po-wszędzie przeglad potrzeb i możliwości w zakresie usług, dokonany przez SD wspólnie z organizacjami PZPR i ZSL, wykazał duże rezerwy, m.in. organizacyjne i lokalowe, a także wydajności pracy i kadrowe. Jest rzeczą admini-stracji terenowej, aby wszy-skie te rezerwy były własn-kiem i z korzyścią dla lud-ności uruchomione.

Znaczną część usług dla ludności świadczą indywidual-ne warsztaty rzemieślnicze. Dlatego należał podkreślić, że rząd wprowadził w ub. roku zmiany opodatkowania warsztatów rzemieślniczych, które powinny sprzyjać rozwojowi usług dla ludności i produk-cji rynkowej. Utrzymanie sta-bilnej polityki podatkowej w tym zakresie na najbliższe 5 lat powinno tu przynieść wy-razną poprawę.
W 1975 r. — stwierdził w-konkluzji poseł — uzyskali-smy dobre wyniki, a także wiele doświadczeń potrze-bnych do pracy w br. i latach następnych. Dlatego Klub Po-selski SD będzie głosował za udzieleniem rządowi absoluto-rum z działalności za rok ubiegły.

Oceniając rezultaty minio-nowego roku, pos. STANISŁAW ROSTWOROWSKI (bezp. ChSS) podkreślił, że zamie-rzenia, jakie stawialiśmy so-bie w progno powołanego 5-let-nia zostały zrealizowane, a w dużej części przekroczone. Udało się w tym okresie po-wiązać szybki rozwój gospo-darstwa z zaspokajaniem potrzeb społecznych. Dlatego — powiedział poseł — koło posłów ChSS z całą aproba-tą będzie głosować za wnio-skiem o absolutorium dla rządu.

W ostatnim okresie nasza gospodarka, dzięki aktywnej polityce inwestycyjnej, niez-wykie szybko powiększyła swój majątek trwały. Obecnie jednak sprawa najważ-niejszą jest dziś unowocześ-nianie metod pracy, a w no-wych inwestycjach — wybór priorytetów uzasadnionych gospodarczo i społecznie. W związku z tym poseł uznał za słuszne decyzje rządu o u-przywiekowaniu inwestycji surowcowych, a także prze-mysłu rolno-spożywczego.

Zwrócił też uwagę na spo-łeczne znaczenie przyspie-szenia rozwoju budownictwa mieszkaniowego oraz inwest-ycji ochrony zdrowia i opie-ki społecznej.
Z upoważnienia Klubu Po-selskiego ZSL, pos. BRONI-SŁAW OWSIANIK w pełni poparł wniosek o zatwierd-zenie sprawozdań z wykona-nia Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego roz-woju oraz budżetu państwa w 1975 r. Stanowisko takie — stwierdził — znajduje swe uzasadnienie w przekroczeniu założeń planu w roku minio-nym i w wysokiej ocenie prac rządu.

Poztywnie oceniając wy-konanie obowiązkowych za-dań przez handel zagranicz-ny i przemysł, poseł podkre-slił, że dzięki temu można byłoby skierować na rynek wy-biór towarów poszukiwanych przez ludność. Dla coraz lepszego zaspokojenia zapotrzebowania społeczeństwa niezbędne jest jednak dalsze energiczne działania zwiększające i rozsze-rzanie asortymentu produk-towanych wyrobów. Potrzeby rynku wewnętrznego i eks-portu wymagają również oszczędnej gospodarki mate-riałami i zasobami pracy ludzkiej.

Przechodząc do spraw rol-nictwa i gospodarki żywno-sciowej B. Owsianik przypom-niał, że w celu przeciwdzia-łania skutkom niższych w o-staniach dwóch latach — z-względu na niekorzystne wa-runki atmosferyczne — zbio-ru podstawowych plodów rolnych zwiększony został import zbóż i pasz, co pocią-gnęło za sobą znaczne wydat-ki dewizowe. Równocześnie podniósł cenę skupu trzo-dy chlewnej i mleka, aby za-pewnić rolnikom niezbędne środki na inwestycje oraz rozwijanie bieżącej produkcji i korzystanie z usług.
Sytuacja na rynkach świa-towych, jak też rosnące po-trzeby żywnościowe kraju wymagają podejmowania — zgodnie z uchwałą XV Ple-num KC PZPR i VII Ple-num KC ZSL — coraz sku-teczniejszych działań maj-

...nia przeszłości i budowy przy-szłości.

Wprowadzenie w życie za-sad i celów określonych we wspólnym oświadczeniu i in-nych dokumentach przyjętych w trakcie wizyty dobrze służyć będzie interesom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a jednocześnie — stanowić będzie ważki wkład w dzieło realiza-cji aktu końcowego Konferen-cji akty końcowego Konferen-cji Bezpieczeństwa i Współ-pracy w Europie, w imię utr-walania polityki odprężenia, współpracy i pokoju.

Sejm Polskiej Rzeczypospoli-tej Ludowej stwierdza, iż przebieg i rezultaty wizyty i sekretarza KC PZPR w Re-publice Federalnej Niemiec potwierdziły autorytet Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i osiągnięty dzięki rozwojowi społeczno-gospodarczemu na-szego kraju w myśli uchwał nakreślonych przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą na jej VI i VII Zjazdach oraz dzięki skutecznej realizacji ge-neralnej linii polityki państw-wsioty socjalistycznej.

Sejm Polskiej Rzeczypospoli-tej Ludowej, aprobując wy-niki wizyty, wyraża wysokie uznanie składowi senatu po-djętowanie i sekretarza KC PZPR członkowi Rady Pań-stwa, EDWARDOWI GIERKO-OWI za jego kolejny donio-sły wkład w umacnianie pozycji Polski w świecie. Sejm Pol-skiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraża przekonanie, iż naród polski silny swą jednością bę-dzie pełniej pracował na rzecz pełnej realizacji polityki zagranicznej PRL, która od-powiada jego żywotnym intere-som i służy sprawie umocnie-nia pokoju w Europie.

Uznaniem dla Edwarda Gierka za wkład w dzieło umacniania pozycji Polski w świecie oraz odprężenia międzynarodowego pokoju — podkreślony w in-formacji ministra Spraw Za-granicznych, w poselskiej de-bacie i w uchwale Sejmu — Izba wyraziła wielokrotnymi oklaskami.
Po przerwie obiadowej Sejm wznowił obrady pod przewodnictwem Marszałka Sejmu — Stanisława Gucwy, który poinformował, że do Prezydium Sejmu wpłynęło pismo prezesa Rady Mini-strów w sprawie uzupełnie-nia porządku dziennego po-siedzenia. W związku z po-wyższym Prezydium Sejmu — po porozumieniu z Kon-wentem Senatorów — pro-pozuje uzupełnić porządek dzienny przez dodanie kolejnego, trzeciego punktu w brzmieniu: „Wniosek Rady Ministrów w sprawie propo-zycji niektórych zmian w strukturze cen detalicznych oraz zasad rekompensaty spo-łeczności skutków tych zmian”.

Izba przyjęła propozycję u-zupełnienia porządku dzien-nego.
Głos zabrał prezes Rady Ministrów PIOTR JAROSZE-WICZ, który obszernie scharakteryzował dotychczasowe osiągnięcia w realizacji przyję-tej uchwały VI i VII Zjazdu PZPR strategii dyna-micznego społeczno-gospodar-czego rozwoju naszego kraju. P. Jaroszewicz stwierdził, że relacje pomiędzy realnymi dochodami ludności a struk-turą cen — zwłaszcza między żywnością a towarami prze-mysłowymi — nie sprzyjają koniecznym zmianom w strukturze konsumpcji. Charakteryzując założenia pro-pozowanego reformy, premier podkreślił, że zasadniczą róż-nicą pomiędzy obecnymi po-sunięciami a decyzjami cen-owymi podejmowanymi w przeszłości stanowić będzie przyjęcie zasady pełnego glo-balnego zrekomensowania społeczeństwa zmian. (Całosć wystąpienia P. Jaroszewicza przekazywany oddzielnie).

Następnie głos zabrał pos. EDWARD BABIUCHA (PZPR). Powiedział on, że kluby po-selskie PZPR, ZSL i SD oraz grono posłów bezpartyjnych upoważniły go do wyrażenia poparcia dla propozycji za-wartych w wystąpieniu pre-za Rady Ministrów. Są to propozycje przemysłowe, kom-pleksowe i rzetelne, mają głębokie uzasadnienie społe-czno-ekonomiczne i polityczne. Wychodzą na spotkanie nie-odpartym koniecznościom i mają na celu stworzenie nie-zbędnych warunków dla dals-zej pełnej i konsekwentnej realizacji strategii społeczno-gospodarczej VI i VII Zjazdu PZPR.

W zakończeniu E. Babiuch — z upoważnienia klubów poselskich PZPR, ZSL i SD oraz posłów bezpartyjnych — Sejm następująco uchwala: „Sejm PRL po wysłuchaniu referatu prezesa Rady Mini-strów w sprawie niektórych zmian w strukturze cen de-talicznych oraz zasad rekompensaty społeczeństwu skut-ków tych zmian — udziela poparcia propozycjom rządu i zaleca podać je pod kon-sultację z przedstawicielami założeń zakładów prac, Inst-ytucji i gmin oraz przedsta-wić sprawozdanie z przebiegu tych konsultacji na posiedze-niu Sejmu”. (Tekst wystąpi-e-nia E. Babiucha podajemy od-dzielnie).

Sejm podjął te uchwały. Na tym obrady zostały za-kończone.

Wystąpienie posła E. Babiucha

Cląg dalszy ze str. 1

...program działań stymulu-jących dalszy rozwój produk-cji rolnej. Chodzi o poprawę ekonomicznych warunków intensywnego rozwoju produk-cji rolnej we wszystkich sektorach rolnictwa. Propo-zycje rządu kierują się słuszną zasadą równomiernego wzrostu dochodów ludźi pracy miast i wsi oraz bio-rą pod uwagę straty ponie-sione przez ludność rolniczą pod wpływem trudności produkcyjnych dwóch ostat-nich lat. Ta troska o godzi-wy poziom dochodów pra-cowników rolnictwa odpo-wiada istocie sojuszu robot-nicz-chłopskiego i kryterium sprawiedliwości społecznej.

OBYWATELE POSŁO-WIE!

Zdajemy sobie sprawę z tego, że decyzyje jakie dziś proponuje rząd — nie są takie z uwagami społeczne u-ważliwe na sprawę cen oraz przyswajanie do-chodów dotychczasowego ukła-du. Idziemy z tą ważną sprawą do społeczeństwa — zgodnie z naszymi demokra-tycznymi metodami — ot-warcie, bez zakoszenia, z zaufaniem i wiarą w jego dojrzałość, mądrość i roz-wagę. Jesteśmy przekonani, że klasa robotnicza, rolnicy i inteligencja, że całe społe-czeństwo polskie przyłmie propozycje rządu ze zru-mieniem jako konieczne, wszechstronnie wyważone, celowe i sprawiedliwe. Pięć i pół lat pogroźdnowej polityki świadczą dobitnie, że słowa naszej partii, jej kie-rownictwa i rządu naszego kraju znajdują niezawodne pokrycie w czynach, że jed-ny nym celem naszej polityki jest dobro ludzi pracy i roz-wój Polski. Mocna więć za-ufania i zgodnego współdzia-łania w budowaniu socjali-zmu dla ludzi i przez ludzi, jaka w tych latach niezmiennie zespala partię i na-ród, władze państwowe i społeczeństwo, stanowi na-lepszą rekwizycję pomysłów, zdyscyplinowaną, odpowiadającą naszej Ojczyźnie. W tej atmosferze zaufania, zdyssyplinowania i poczucia obywatelskiej odpowiedzial-ności będziemy nadal roz-wijać nasz kraj, pomazając siłę Polski, budując pewną i dobrą przyszłość na-szego narodu, każdej pol-skiej rodziny.

Z upoważnienia Klubów poselskich Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokraticznego oraz posłów bezpartyjnych proponuję, a-by Sejm powziął następują-cą uchwałę:

„Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po wysłuchaniu referatu prezesa Ra-dy Ministrów w sprawie nie-kotórych zmian w strukturze cen detalicznych oraz zasad rekompensaty społeczeństwu skutków tych zmian — u-dziela poparcia propozycjom rządu i zaleca podać je pod konsultację z przedstawicie-łami założeń zakładów prac, instytucji i gmin oraz przed-stawić sprawozdanie z prze-biegu tych konsultacji na posiedzeniu Sejmu”.

Dalszy dynamiczny rozwój socjalistycznej Polski

Sprawozdanie posła Romana Malinowskiego o wykonaniu planu i budżetu za 1975 r.

Należy z dużą satysfakcją stwierdzić — oświadczył poseł sprawozdawca — że zostały zrealizowane podstawowe cele i zadania Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego roz-woju i budżetu państwa w 1975 r., a w wielu ważnych dziedzinach znacznie przekro-czone. Osiągnięcia te są tym większe, że uzyskane zostały w warunkach spadku produkcji rolnej i znanych trudności koniunkturalnych na rynkach kapitalistycznych.

w rozwoju społeczno-gospo-darczym kraju. W 1975 r. wydro-żono do produkcji 367 nowych wyrobów i technologii o pod-stawowym znaczeniu dla gos-podarki. 85 proc. nowych uru-chomień wyrobów i technolo-gii w przemyśle oparte było o własne zaplecze naukowe. Wy-soka dynamika rozwoju gos-podarczego, konsekwentna re-alizacja przyjętego przez Sejm rządowego programu socjal-nopławowego umożliwiła dalszą poprawę warunków życia ludźi pracy. Wyrażało się to m. in. we wzroście dochodów rea-łnych ludności i dostaw artyku-łów rynkowych, poprawie warunków mieszkaniowych, dalszym postępie w ochronie zdrowia, oświacie i kulturze.

Rok 1975 charakteryzował się dalszą poprawą zaopatrzenia rolnictwa w środki produkcji. Podojmowane były intensywne działania w zakresie racjonal-nej gospodarki ziemią. W roku ubiegłym wzrosła np. powierzch-nia gruntów przejętych na PEZ o 375 tys. ha, w tym za-renty i spłaty o ponad 330 tys. ha, co stanowi prawie dwu-krotny wzrost w stosunku do roku 1974.

W warunkach dynamiczne-go rozwoju kraju, szczególnie niewątpliwą dziedziną sta-ło się transport. Transport uspo-łeczniony przewoził w r. ubie-głym o 12,7 proc. więcej ładun-ków, przekraczając zadania planowe, ale koleje nie w pełni zrealizowała zadania.

W 1975 r. zasły korzystne zmiany w dziedzinie inwest-ycji. Siężyło temu podjęcie szeregu działań zmierzających do koncentracji inwestycji i zwiększenia efektywności pro-cesów inwestycyjnych. Naki-dnię w gospodarce społeczno-nej wzrosły o 15,2 proc. Prze-kazano do użytku o 8,4 proc. więcej obiektów inwestycyj-nych. Skrócono też okresy o-siagnania projektowanych zdol-ności produkcyjnych.

Na poprawę warunków ży-cia ludności zasadniczy wpływ wywarło w roku ubiegłym od-danie do użytku 260,8 tys. mieszkań, tj. o 6,7 proc. wię-ciej aniżeli w r. 1974. Dalszy po-stęp uzyskano w oświacie, leczeniu i doradztwie oraz w ochronie środowiska naturalnego. Właściwą realizacją budżetu państwa Planowane dochody zosta-ły przekroczone o 6,1 proc. i były wyższe o 18,9 proc. w porównaniu z r. 1974, zaś wy-datki zwiększyły się w stosun-ku do ustawy budżetowej o 5,1 proc. i były wyższe o 18,7 proc. niż w poprzednim roku.

Uwagi, opinie i wnioski komi-sji sejmowej koncentrują się wokół pełniejszego urucho-mienia rezerwy produkcyjnych, aktywizacji eksportu i produk-cji rolnej, lepszego dostoso-wania struktury produkcji do potrzeb nowoczesnej gospodar-ki, dalszego usprawnienia pro-cesu inwestycyjnego i popra-wy efektywności gospodaro-wania.

W sferze produkcji materia-nej decydujący udział miał przemysł uspołeczniony. War-tość sprzedaży wyrobów wlas-nej produkcji i usług, (licząc w kierunku lepszego dostoso-wania struktury produkcji do po-trzeb eksportowych.

Dynamicznemu rozwojowi gospodarki towarzyszył wzrost jej efektywności. Wyrażała się ona m. in. w osiągnięciu wy-śokiego tempa wzrostu społe-cznej wydajności pracy. W warunkach zmniejszającego się przyrostu siły roboczej, waż-ny osiągnięciem było uzy-skanie poprawy w gospodaro-waniu zasobami pracy. Zwięk-szyła się rola nauki i techniki

130 mln książek wydał już PIW

25 czerwca br. Państwowy Instytut Wydawniczy — pla-cówka mająca ogromne zasługi dla rozwoju kultury i lite-ratury w naszym kraju i powszechnie znana miłośnikom dobrej książki — obchodzi 30-lecie. Dorobek PIW-u: 6,5 tys. tytułów w łącznym nakładzie 130 mln egzemplarzy!

Odwdzięczymy księgarską przy ul. Foksal w Warszawie, skład wydane w Instytucie książki trafiają bezpośrednio do rąk czytelników. Rozmawiam z p. Blanką Ciompałą (która wraz z p. Henrykiem Czerwińskim sprzedaje tu książ-ki od początku istnienia księgarski, czyli od 1958 r.

- Ile książki sprzedałaście swoim czytelnikom od czasu uruchomienia księgarski? — Trudno to dokładnie określić, ale na pewno iwięc część tego 130-milionowego nakładu wszystkich książek wydanych przez PIW.
- Ile tytułów rocznie kie-ruje się do sprzedaży? — 20 z literatury rosyjskiej i radzieckiej oraz 20 z literatury zachodniej. No i oczy-wiście, książki polskich auto-rów — dawnych i współczes-nych.
- W jakich seriach wy-dawniczych? — Jest ich bardzo wiele. Dla przykładu warto wymie-nić chociażby: Powieści XX wieku, Współczesną Prozę Światową, Biblioteczną Prozę Polskiej i Obcej, serię „Ce-ramkową”, Bibliotekę Myśli Współczesnej, Bibliotekę Krytyki Współczesnej, Biografie Wielkich Ludzi, Żywoty, Klub Interesujące Książki i inne.
- Poezja również wychodzi w waszych seriach? — Tak, np. w Bibliotece Poetów cz. Malej Serii Przekładów Poetyckich.
- W jakich nakładach wychodzą książki Instytutu? — W bardzo różnych. Naj-większy nakład wynosi 100 tysięcy, najmniejszy 1000 e-gzemplarzy.
- Czego przede wszystkim szukała u Was klientki? — Naszej specjalności — e-sejstyk.

DANUTA ORLIK

Propozycje oparte na fundamentach zaufania do społeczeństwa

Przemówienie premiera Piotra Jaroszewicza na posiedzeniu Sejmu

OBYWATELU MARSZAŁKU!

WYSOKA IZBO!

większego kroku naprzód w najbliższej przyszłości.

Pięknie kraj, rozbudowują się miasta, powstają nowe drogi i koleje, przybywa urzędów komunalnych, socjalnych, kulturalnych, służących społeczeństwu.

Polityka społeczna nabrała cech wszechstronności i narastającego dynamizmu. Nowy Kodeks Pracy unormował, zgodnie z socjalistycznymi zasadami, prawa i obowiązki pracownika i zakładu. Zniesione zostały różnice w uprawnieniach socjalnych pracowników fizycznych i umysłowych. Szybko poprawiły się warunki pracy, jej bezpieczeństwo, higiena i estetyka.

Doskonalimy system oświaty, przygotowujemy się do jego głębokiej reformy. Przybyło nam wiele nowych szkół, internatów i domów studenckich.

Wydatnie zwiększone zostały środki przeznaczone na rozwój nauki, na działalność naukowo-badawczą. W roku 1976 sięgają one już 2,5 proc. dochodu narodowego. Rozwija się i wzbogaca kultura narodowa; przyspiesziliśmy rozbudowę jej bazy materialnej. Wzrosła pozycja i rola ludzi nauki, kultury i sztuki w życiu kraju.

Wysoką rangę nadaliliśmy sprawom leczniczym. Zbudowano wiele szpitali, przychodni i ośrodków zdrowia. Przed czterema laty bezpłatną opieką lekarską objęliśmy również całą ludność rolniczą.

Dłuższe urlopy macierzyńskie, zwiększone dodatki rodzinne oraz inne decyzje, a wśród nich nowe utworzony fundusz alimentacyjny, stanowią wielką pomoc dla matek i dzieci. Dwukrotnie zwiększono liczbę dzieci i młodzieży kształcących się w koloniach i innych rodzajach wypoczynku.

Rozwijają się różnorodne formy rekreacji i turystyki. Wprowadziliśmy 12 dodatkowych dni wolnych od pracy. Wszystkie te kroki i osiągnięcia sprawiły, że poziom życia Polaków uległ istotnej poprawie, że stworzona została jasna perspektywa dalszego postępu.

Różnica pomiędzy osiągniętą płacą nominalną a realną w tym okresie wynika ze wzrostu kosztów utrzymania. Wpłynęły na to zmiany cen niektórych towarów i usług.

Różnica pomiędzy osiągniętą płacą nominalną a realną w tym okresie wynika ze wzrostu kosztów utrzymania. Wpłynęły na to zmiany cen niektórych towarów i usług.

Przypomnę, że w 1974 roku zostały podwyższone ceny napojów alkoholowych, produktów naftowych, marek w zakładach gastronomicznych, taryf taksówkowe, ceny między innymi komunikacji samochodowej oraz ceny niektórych usług rzemieślniczych. Nieurodzaj spowodował też wzrost cen owoców i warzyw.

W 1975 roku podwyższono ceny papierosów, naczyń kuchennych, nierzędnych naczyń stołowych, farb i lakierów oraz taryf w pospiesznej i ekspresywnej komunikacji kolejowej.

Nastąpił też wzrost cen książek, czasopism i wyrobów jubilerskich.

Ponadto, na zwiększenie kosztów utrzymania wywarły wpływ wyższe ceny, ustalane na niektóre nowe towary i asortymenty, o wyższych walorach użytkowych i estetycznych, bardziej dostosowane do wymagań mody. W latach 1973—1975 towary objęte ceną nowości stanowiły ok. 7 proc. ogólnych dostaw na rynek.

Na niece wyrażymy pozostawiamy ustalono również do połowy 1973 roku ceny detaliczne części towarów importowanych. Towary importowane, z których ok. 40 proc. objęto elastyczną polityką cen, stanowią 8 proc. dostaw rynkowych.

Pewnym źródłem wzrostu kosztów utrzymania jest również ruch cen towarów. Chciałbym podkreślić, że w różnicy między wzrostem płacy realnej a nominalnej w latach 1971—1975 mieszczą się wszystkie podwyżki i wzrosty cen dokonane w tym okresie.

Pomimo tego zwyżek, wzrost realnej płacy ukształtował się u nas wysoko. Tak wysoki wzrost płacy realnej w ciągu pięciu lat nie ma precedensu w poprzednich okresach rozwoju naszego kraju. Jest to dobitne świadectwo efektywności i skuteczności polityki i rządów.

Istotną planu pięcioletniego na lata 1976—1980, który rząd przedłożył niedługo. Wysokiej Izbie, będzie — zgodnie z uchwałą VII Zjazdu partii — dalsza poprawa warunków życia społeczeństwa, utrzymanie wysokiej dynamiki rozwoju gospodarczego, unowocześnienie i rozbudowa potencjału produkcyjnego, podnoszenie jakości pracy i efektywności gospodarowania, umacnianie równowagi ekonomicznej.

W planie na obecne pięcioletnie zakładamy dalszy wzrost płacy realnych o 17—18 proc. oraz odpowiednie zwiększenie realnych dochodów rolników i innych grup ludności.

W bieżącym roku planujemy wzrost przeciętnych płac realnych o około 3,5 proc., a

płac nominalnych o 5,9 proc. W ciągu 5 miesięcy osiągnęliśmy wzrost przeciętnej płacy nominalnej netto o 7,9 proc. Jest to efektem wysokiego tempa wzrostu wydajności pracy oraz podwyżek płac, przeprowadzonych zgodnie z programem I Krajowej Konferencji Partyjnej i XII Plenum KC PZPR.

WYSOKI SEJMI!

Pomyślne rezultaty pierwszej połowy lat siedemdziesiątych są powodem do dumy, a jednocześnie niezbitym świadectwem ogromnych sukcesów naszego narodu. Stworzyliśmy klimat troski o człowieka, o jego warunki pracy i życia. Przynosi to wymierne rezultaty w zakładach pracy i wpływa na wzrost wydajności pracy, na dyscyplinę pracy.

W żadnym okresie nie zrobiliśmy tak wiele na rzecz polityki społecznej, która służyła, służy i będzie służyć człowiekowi, jego bezpieczeństwu socjalnemu i pewności jutra, dokumentując humanistyczny charakter naszego ustroju i wyższość socjalizmu.

Jest to wielkie osiągnięcie partii, klasy robotniczej, wszystkich pracujących, całego naszego narodu. Dowodzi ono słuszności polityki społeczno-gospodarczej, którą konsekwentnie kontynuujemy i będziemy rozwijać w obecnym pięcioletciu, mając zawsze na uwadze coraz lepsze zaspokajanie materialnych i kulturalnych potrzeb narodu, rozwój Polski i dobro Polaków.

WYSOKA IZBO!

Kluczowym problemem poprawy warunków życia społeczeństwa było i będzie przyspieszenie rozwoju produkcji rynkowej przemysłu, rolnictwa i usług, podnoszenie jakości towarów, coraz lepsze dostosowywanie ich do szybko rosnącego popytu.

W ostatnich latach zrobiliśmy wiele w tym celu. Rozbudowaliśmy i zmmodernizowaliśmy potencjał produkcyjny przemysłu maszynowego, lekkiego, rolno-spożywczego i innych gałęzi pracujących na potrzeby rynku.

Umożliwiło to w latach 1971—1975 zwiększenie o ponad 80 proc. dostaw towarów z przemysłu na rynek, a jednocześnie znaczne rozszerzenie ich asortymentu. Dostawy te w globalnym wymiarze nadążyły do wzrostu siły nabywczej ludności.

Dorobek ten, który nadal będziemy pomnażać, zapewni w bieżącym pięcioletciu poprawę sytuacji rynkowej, pogłębi w strukturze konsumpcji zmiany odpowiadające rosnącemu poziomowi uprzemysłowienia kraju.

W latach 1976—1980 podejmujemy wielki wysiłek w budownictwie mieszkaniowym. Wybudowanie w tym okresie co najmniej 1 mln 525 tys. mieszkań zapewni bezpośrednio lub też dzięki rozszerzeniu poprawę warunków mieszkaniowych około 3 milionom, a więc prawie co czwartej polskiej rodzinie.

Przyjęty przez VII Zjazd program inwestycyjny mierza do dalszego przyspieszenia modernizacji aparatu wytwórczego oraz rozbudowy przemysłów pracujących na potrzeby rynku wewnętrznego i eksportu, a także rolnictwa, transportu oraz całej sfery konsumpcji społecznej.

O rozwoju kraju i wzmoczeniu poziomu życia decyduje dynamika dochodu narodowego. Zakładamy, że w bieżącym pięcioletciu dochód narodowy wzrośnie o 40—42 proc. Wynaga to poważnego zwiększenia produkcji materialnej. Przewidujemy, że produkcja przemysłowa wzrośnie o 48—50 proc., a produkcja rolno o 21—23 proc.

Kraj nasz ma dogodne warunki umożliwiające pomyślną realizację tych ambitnych zamierzeń. Tworzy je poparcie ludź pracy dla polityki państwa, twórczość i mistrzostwo inżynierów i naukowców, ludzie coraz lepiej wykorzystujący nagromadzone doświadczenia i umiejętności.

Tworzy je rozbudowany i zmmodernizowany potencjał produkcyjny, wysokowydajne metody produkcji i produkcyjne procesy technologiczne w przemyśle i rolnictwie.

Ze znacznie większą energią społeczną — klasy robotniczej, rolników, inteligencji, całego narodu przystąpiliśmy więc do wcielenia w życie programu bieżącego pięcioletnia.

Mamy też stałe na uwadze, że rosnący poziom rozwoju i jego wysoka dynamika rodzą coraz wyższe wymagania, stawiają na pierwszym miejscu zadania coraz ambitniejsze, ale także coraz trudniejsze do rozwiązania.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

WYSOKI SEJMI!

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

WYSOKI SEJMI!

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

WYSOKI SEJMI!

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

Potrąfimy więc rozwiązać trudności i usuwając napatykane przeszkody. Dowodzą tego pomyślny bilans pracy narodu w całym poprzednim pięcioletciu i w pierwszym połowie bieżącego roku. Dobrze wystartowaliśmy do realizacji programu VII Zjazdu partii.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem w pięciu miesiącach tego roku są bardzo zachęcające rezultaty.

Dobra wydajność pracy Polaków w całym obecnym dziesięcioleciu sprawi, że w okresie tym dwiemaśmiennym nasz kraj na nowy, jakościowo wyższy szczebel rozwoju, albowiem prawie podwoimy — w stosunku do 1970 roku — nasz gospodarczy potencjał.

W latach 1974—1975 ceny towarów importowanych przez nas z krajów kapitalistycznych znacznie wzrosły w porównaniu z rokiem 1973. Spowodowało to w ciągu dwóch ostatnich lat zwiększenie wydatków na import z krajów kapitalistycznych o około 1,4 mld dolarów. Z drugiej strony, zjawiska kryzysowe w świecie kapitalistycznym spowodowały stratę około miliarda dolarów w naszym eksporcie na te rynki.

Trudności pozwalała nam przewidywać stabilna, niepodlegająca koniunkturalnym wahanom i korzystna współpraca z krajami socjalistycznymi a przede wszystkim z Związkiem Radzieckim, oraz rozwijające się procesy integracyjne krajów RWPG.

Czas pewien potrwa, zanim całkowicie zlikwidujemy konsekwencje pewnego spiętrzenia w latach 1974—1975 trudności, o jakich mówiłem. Jest to jednak zadanie na miarę naszych sił.

Nasza gospodarka jest coraz silniejsza i przebiejsza. Ma ona też jeszcze wiele rezerw, które coraz lepiej wykorzystujemy dla narodowych potrzeb.

Na wezwanie VII Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR naród nasz odpowiedział zwiększeniem ilości i poprawą jakości produkcji. Powiększyła się też działalność w rzecz wzrostu eksportu i racjonalizacji zakupów importowanych.

Nasze zadania za granicą nie przekraczają naszych możliwości i są regularnie spłacone. Cieszymy się dobrą opinią na światowym rynku finansowym i kredytowym.

W siołach znacznie większym niż dotychczas musimy je rozwiązywać przez poprawę jakości i efektywności pracy i gospodarowania, przez powiększenie zasobów rezerwy. Wynikiem osiągnięć pod tym względem

Propozycje oparte na fundamencie zaufania do społeczeństwa

Przemówienie premiera Piotra Jaroszewicza na posiedzeniu Sejmu

Ciąg dalszy ze str. 3

W ubiegłym pięćdziesięciu latach inwestowaliśmy w przemysł produkcyjny dobrą kwotę. W pięćdziesięciu obecnym nadal dążymy do szybkiego rozwoju tej produkcji, dzięki czemu możemy zwiększyć się w sposób zasadniczy. Pojawiają się coraz więcej nowych i nowoczesnych wyrobów.

Równocześnie popieramy szybki rozwój indywidualnego budownictwa mieszkaniowego. Zapewniamy w tym celu odpowiednie dostawy materiałów budowlanych, kredyty, usprawniamy działalność administracji terenowej związanej z przygotowywaniem działek budowlanych.

Jednym słowem, tworzymy wszechstronne podstawy unowocześnienia struktury konsumpcji, wzrostu dobrobytu każdej rodziny. W tym samym celu chcemy również dokonać zmian w strukturze cen, tak aby odpowiadała ona stopniowi naszego rozwoju, aby umożliwiała kontynuację dynamicznej polityki plac, poprawę sytuacji na rynku spożywczym i dostosowanie popytu do możliwości gospodarki.

WYSOKI SEJMIE!

O potrzebie podjęcia decyzji w sprawach struktury cen mówiliśmy na VII Zjeździe oraz na forum Wysokiego Sejmu przy okazji rozpatrywania planu na rok 1976 i w niedawnym exposé rządowym. Problematyka ta była przedmiotem ożywionej dyskusji w naszym społeczeństwie. Nadświadczyliśmy, kiedy decyzje stały się konieczne.

Obecnie — po wszechstronnej analizie problemów i różnych wariantów jego rozwiązania oraz uzgodnieniu sprawy z Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych — przedkładam Wysokiej Izbie w imieniu Rady Ministrów wnioski dotyczące czterech powiązanych wzajemnie spraw.

Chodzi — **PO PIERWSZE** — o zmianę poziomu i struktury cen części podstawowych artykułów żywnościowych;

— **PO DRUGIE** — o utrzymanie dotychczasowych cen poważnej grupy podstawowych artykułów żywnościowych; — **PO TRZECIE** — o pełną rekompensatę finansową skutków zmian cen dla ludności miast i wsi;

— **PO CZWARTE** — o dalszą wydatną poprawę ekonomicznych warunków rozwoju rolnictwa, co wyrazi się wzmocnieniem cen skupu produktów rolnych przy równoczesnej zmianie cen niektórych środków produkcji dla rolnictwa oraz materiałów budowlanych.

Przedstawione Wysokiej Izbie propozycje w tych sprawach są rezultatem długotrwałych i wszechstronnych prac rządu. Przeprowadziliśmy analizę struktury cen oraz dochodów i wydatków ludności o pierającej się na badaniach wielu tysięcy budżetów rodzinnych.

W toku prac przygotowawczych, eksperckich i sondaży zgłaszane były różne propozycje. Dotyczyły one m. in. zmiany cen wszystkich dotychczas przez państwo artykułów rolnospożywczych, co oznaczałoby bardzo głębokie zmiany w strukturze cen.

Biurowo polityczne i rząd uważa, że robić tego nie należy, chociaż poniesienia takie byłyby uzasadnione, zlikwidowałyby bowiem dotychczasowe dotacje do cen detalicznych żywności. Jednak ze względu społecznych, kierując się interesami ludźi pracy miast i wsi, uznaliśmy za wskazane zaproponowanie utrzymania dotacji państwa do cen detalicznych części artykułów żywnościowych.

Proponując, podyktowane nieodpartą koniecznością, poważne i niełatwe decyzje w sprawie zmiany poziomu i struktury cen detalicznych części podstawowych artykułów rolnospożywczych, mamy nieustannie w polu widzenia sytuację materialną ludźi pracy, przede wszystkim zaś rodzin wielodzietnych, osób gorzej sytuowanych materialnie, emerytów i rencistów.

Dlatego proponujemy utrzymanie dotychczasowych cen chleba i pieczywa poza pieczywem pólciukiem, makaronów, kasz (poza gryczaną), platków zbożowych, młeka o zawartości 2 proc. tłuszczu, wazogów i niektórych rodzajów sera, dżemów i marmolad. Oznacza to dalsze utrzymanie dotacji państwa do tych artykułów w wysokości ponad 20 mld zł w skali rocznej. Nie zmienio-

ne pozostaną także ceny kawy naturalnej, herbaty, owoców cytrusowych, niektórych innych artykułów żywnościowych oraz używek.

Stawia to na porządku dnia sprawę racjonalnego, oszczędnego gospodarowania tanimi rodzajami żywności. Niskie ceny młeki, chleba, młeki i innych artykułów, niższe od cen skupu, mogą bowiem zachęcać do przeczyszczenia ich na paszę. Będziemy musieli temu przeciwdziałać. Liczymy na świadomość społeczną, na rozsądek i poczucie odpowiedzialności obywateli, na aktywną postawę pracowników handlu spożywczego, na skuteczne oddziaływanie kontroli i opinii społecznej wobec przejawów szpania i marnotrawstwa żywności.

WYSOKI SEJMIE!

Ceny mięsa i jego przetworów proponujemy podwyższyć w sposób zrównoważony. Najbardziej wzrosłyby ceny najszlachetniejszych asortymentów mięsa i wędlin, takich jak szynka, baleron, polędwica, kabanoży, kiełbasy suche i schab, których niedobór przy obecnym poziomie cen jest największy. Natomiast ceny popularnych asortymentów mięsa i wędlin, słoniny i smalcu, chcemy podnieść w przybliżeniu o połowę. Średnio więc ceny mięsa i jego przetworów wzrosną o 69 proc. O 30 proc. wzrosną ceny drobiu.

Uważamy za konieczne również zwiększyć o ponad połowę ceny masła i wyższych gatunków serów tustych. W znacznie mniejszym stopniu wzrosłyby natomiast ceny margaryny i tłuszczów roślinnych oraz jaj.

Następna propozycja wynika z potrzeby zrównoważenia stałe rosnących kosztów produkcji cukru, z konieczności dalszego podniesienia cen skupu buraków cukrowych oraz rozbudowy i unowocześnienia przemysłu cukrowniczego. Cenę cukru proponujemy zatem podnieść do 20 zł za 1 kg.

Decyzja dotycząca cukru wymaga objęcia zmianami również cen tych artykułów, do których produkcji cukier jest używany. W zrównoważonym stopniu zmienić się więc cena ciastek i cukierków, czekolady i wyrobów czekoladowych, pieczywa cukierniczego, półciukierniczego i innych wyrobów cukierniczych, niektórych przetworów owocowych, soków oraz słodzonych napojów chłodzących.

Dalsza grupa artykułów rolnospożywczych objętych zmianą cen — to mak, fasola i groch, przetwory warzywne, koncentraty spożywcze i niektóre inne artykuły spożywcze. Ceny ich wzrosną średnio o ok. 30 proc. Wiąże się to ze wzrostem cen surowców do produkcji tych artykułów, a przede wszystkim z koniecznością podniesienia cen ich skupu. Musimy także podnieść ceny ryżu w związku ze znacznym wzrostem jego cen w imporcie.

Proponowane zmiany wpływają korzystnie na strukturę cen, a w pierwszym rzędzie poprawiają relacje pomiędzy cenami żywności a cenami artykułów przemysłowych, a także pomiędzy cenami poszczególnych towarów żywnościowych. W efekcie, struktura cen towarów i usług w naszym kraju zbliży się do struktury istniejącej w niektórych krajach socjalistycznych.

Obywatele posłowie otrzymają odpowiednie materiały informacyjne, dotyczące omawianych dziś problemów.

Zmiany cen zostałyby wprowadzone w poniedziałek, 28 czerwca br., a w sklepach dyżurujących i w gastronomii — w niedzielę, tj. o jeden dzień wcześniej. Natomiast opłaty za kolonie i wczasy zwiększyłyby się dopiero od 1 stycznia 1977 roku.

Podanie do publicznej wiadomości terminu i zasad reformy na kilka dni przed wejściem jej w życie stanowi wyraz zaufania do społeczeństwa, wiary w poczucie godności i dyscypliny obywatelskiej, rząd jest głęboko przekonany, że ludność nie zawiedzie tego zaufania.

W celu ograniczenia możliwości wykupywania towarów przez spekulujących rząd wyda zarządzenie, które na piątek i sobotę bieżącego tygodnia wprowadzi sprzedaż artykułów żywnościowych na zasadach ilościowej reglamentacji, ograniczonej do rozmiarów

wynikających z potrzeb bieżącej konsumpcji.

Władze terenowe i całą administrację gospodarczą rząd zobowiązuje do skupienia uwagi na sprawach zapotrzebowania ludności oraz rytmiczności, operatywnym funkcjonowaniu handlu. Od jego pracowników oczekujemy wzmożonej aktywności i zaangażowania. Jesteśmy przekonani, że i oni zdadzą ten obywatelski egzamin.

WYSOKI SEJMIE!

Rząd szczególnie wiele uwagi poświęcił poszukiwaniu rozwiązań zapewniających społeczeństwu pełną rekompensatę skutków zmiany cen oraz gwarantujących utrzymanie realnego poziomu płac i dochodów.

W sprawach tych zasięgnęliśmy opinii ekspertów oraz aktywność społecznego wielkich zakładów pracy. Podałymi analizy wnioski zgłoszone w toku tych sondaży. W przeważającej mierze mieszczą się one w przedłożonym dziś projekcie.

Zasadniczą różnicę między obecnymi poniesieniami a decyzjami cenowymi podejmowanymi w przeszłości stanowi przyjęcie zasady pełnego, globalnego zrekompensowania społeczeństwu skutków wprowadzanych zmian.

Za podstawę rozwiązań przyjęliśmy zapewnienie założonego przez VII Zjazd partii wzrostu płac realnych w pięćdziesięciu o dalsze 16-18 proc. oraz odpowiedniego wzrostu realnych dochodów ludności rolnej.

Proponowana zmiana cen części artykułów rolnospożywczych zwiększy koszty utrzymania — w stosunku do poziomu i struktury spożycia w 1975 roku — o ok. 16 proc. wiadomo jednak, że faktyczny wzrost kosztów utrzymania zależy od udziału wydatków na żywność w ogólnych wydatkach poszczególnych rodzin, na co z kolei wpływa wielkość dochodów przypadających na 1 członka rodziny. Wystąpią tu zatem znaczne zróżnicowania.

Według danych z wieloletnich badań budżetów rodzinnych — w grupie rodzin o dochodach do 1.000 zł na 1 osobę na zakup żywności przeznaczają się blisko 50 proc. ogólnych wydatków. Wzrost kosztów utrzymania będzie więc w tych rodzinach odpowiednio większy i wyniesie ok. 20 proc., natomiast w grupie rodzin o dochodach powyżej 3.000 zł, gdzie na zakup żywności przeznaczają się tylko ok. 28 proc. ogólnych wydatków, wzrost kosztów utrzymania z tytułu zmiany cen żywności wyniesie 12 proc. Wśród emerytów i rencistów udział wydatków na żywność jest nieco większy niż w rodzinach pracowników, co również wzięliśmy pod uwagę.

Sprawy te rozważaliśmy rzetelnie i skrupulatnie, analizując sytuację w różnych kategoriach gospodarstw domowych. Na jej podstawie opracowaliśmy proponowane zasady rekompensaty.

W przeszłości zwiększenie artykułów żywnościowych wiązano zazwyczaj z obniżką cen innych artykułów, najczęściej przemysłowych. Metodę tę odrzuciliśmy. Chodzi bowiem o to, aby rekompensatę uzyskał wszyscy, a nie tylko potencjalni nabywcy tych towarów przemysłowych, na które obniżono ceny. Zgodnie z tą zasadą proponujemy zrównoważyć skutki zmiany cen stałymi zróżnicowanymi dodatkami do płac, emerytur i rent, równym dla wszystkich, zwiększeniem zasiłków rodzinnych, które będą równe dla wszystkich uprawnionych, zwiększeniem stypendiów studenckich i szkolnych, zapomóg itp. Zostanie ustalony również system rekompensaty dla osób nie zatrudnionych w gospodarce społecznej poza rolnictwem. Dotychczas to będzie ludźi pracy twórczej, tzw. wolnych zawodów, rzemieślników i innych grup społecznych. Odpowiednie dodatki przewidujemy także do rent za przekazane państwu gospodarstwa rolne.

We wstępnych konsultacjach, przeprowadzonych w zakładach pracy nad rządowym projektem zasad rekompensaty, część dyskutujących proponowała ustalenie rekompensaty dla wszystkich do niej uprawnionych. Zdecydowana większość wypowiedziających się uznała jednak proponowaną przez rząd system rekompensaty za uzasadniony i społecznie słuszny.

Proponujemy dlatego relatywnie wyższą rekompensatę dla pracowników niż emerytów i rencistów oraz dla grup o wyższych dochodach. Przewidujemy za tym zasadniczo wyższe społeczne; konsekwentna troska socjalistycznego państwa o tych, którzy żyją najskromniej, oraz

szczególne odpowiedzialność społeczeństwa za weteranów pracy.

Jeżeli chodzi o płac, emerytur czy rent w wysokości 1.200 zł miesięcznie, to dodatki wynoszą: dla pracowni-

płaca — emerytura — renta	dodatek do płac	dodatek do emerytur i rent
przy 1.201—1.300 zł	240 zł	260 zł
przy 1.301—1.400 zł	260 zł	300 zł
przy 1.401—1.500 zł	280 zł	320 zł
przy 1.501—1.600 zł	300 zł	340 zł
przy 1.601—2.000 zł	330 zł	370 zł
przy 2.001—2.300 zł	350 zł	390 zł
przy 2.301—2.500 zł	380 zł	420 zł
przy 2.501—3.000 zł	400 zł	430 zł
przy 3.001—3.000 zł	420 zł	440 zł
przy 3.501—4.000 zł	440 zł	460 zł
przy 4.001—5.000 zł	460 zł	480 zł
przy 5.001—7.000 zł	500 zł	520 zł
przy 7.001—8.000 zł	530 zł	540 zł
powyżej 8.000 zł	560 zł	560 zł
	600 zł	600 zł

Proponujemy, aby podstawa obliczenia dodatku do płac była identyczna jak za urlop wypoczynkowy.

Dodatki do płac oraz emerytur i rent wypłacane będą co miesiąc. Dodatki otrzymują również rozpoczynający pracę po raz pierwszy. Zatrudnionym w więcej niż w jednym miejscu pracy dodatek wypłacany będzie tylko jeden pracodawca. Częściowo zatrudnieni emeryci i renciści otrzymywać będą jeden dodatek — do emerytur lub renty.

Dodatki za lipiec i trzy dni czerwca wypłacano by od października w wszystkich zakładach pracy.

W celu dalszego umocnienia poszanowania pracy i poczucia obowiązku proponujemy przyjąć zasadę, że poruczenie pracy lub rozwiązanie umowy o pracę z winy pracownika spowoduje utratę dodatku na stałe. Nie będzie to dotyczyło uprawnień do zwiększonych zasiłków rodzinnych.

Równocześnie w trosce o warunki życia rodziny proponuje się bez względu na jej dochody zwiększyć o 100 zł miesięcznie zasiłek na każde dziecko, a o 150 zł — na niepracującą matkę, która wychowuje dzieci. Średnio zwiększy to o połowę dotychczasowe wypłaty dla rodzin otrzymujących dodatki.

O 30 proc. podwyższone zostaną stypendia studenckie, to jest — licząc wraz z premią za wyniki w nauce — średnio do ok. 1.500 zł miesięcznie. Wzrosną też stypendia szkolne.

Nie zapominamy również o zasiłkach dla osób starszych, które utrzymują się z pomocy państwa.

Staraliśmy się więc konsekwentnie i powszechnie realizować zasadę pełnej rekompensaty, oczywiście nawet badania tak szczegółowe, jak te, które przeprowadziliśmy, nie są w stanie odzwierciedlić wszelkich sytuacji, wszelkich struktur spożywczych, budżetów rodzinnych w poszczególnych gospodarstwach domowych. Dlatego, będąc z pewnością i takie rodziny, w których rekompensata może okazać się niecałkowita. Jednak w wyniku wzrostu płac i dochodów i ta grupa pracowników będzie miała możliwość szybkiego zrekompensowania strat.

Proponowane rozwiązania — generalnie biorąc — zapewniają pełną rekompensatę wzrostu kosztów utrzymania. Dla ludności rolnej skutki proponowanych zmian cen części artykułów rolnospożywczych szacujemy na około 97 mld zł w skali rocznej. Na rekompensatę złożą się: dodatki do płac — ok. 62 mld zł rocznie, do rent i emerytur — ok. 18 mld zł, zwiększenie zasiłków rodzinnych — ok. 13 mld zł, stypendiów, zasiłków społecznych i in. — ok. 4 mld zł rocznie.

Z uwagi na wielkie znaczenie oszczędzania — w trosce o interesy obywateli; uważamy za słuszne dokonać rewolucyjnej wdrożenia oszczędności ogólnego przeznaczenia. Uwzględniając, że tylko część tych wkładów wykorzystywana jest na zakup żywności, proponujemy wkłady do 10 tys. zł a o 4 proc. wkłady w granicach od 10 do 40 tys. zł.

Wszystkie proponowane przez rząd poniesienia nie zmierzają więc do uszczuplenia środków pieniężnych ludności. Przyjęcie zasady pełnej rekompensaty zapewnia utrzymanie osiągniętego poziomu realnych płac i dochodów społeczeństwa.

Równocześnie proponowane decyzje należy oceniać na tle aktywnej polityki wzrostu płac i dochodów.

Z całą konsekwencją dążymy i będziemy dążyć do zwiększenia ich w ciągu pięciu lat o dalsze 16-18 proc. Utrzymujemy wysoki poziom opłacania wzrostu kwalifikacji i wydajności pracy. Kontynuujemy politykę awansów. Utworzyliśmy fundusz mistrzowski, który zapewni wzrost zarobków wieloletniej kad-

ka — 20 proc. płacy, dla emeryta lub rencisty — 24 proc. emerytury lub renty. Odpowiednie wielkość dodatku do płac i emerytur, w zależności od ich wysokości, wyniesie miesięcznie:

— emerytura — renta	dodatek do płac	dodatek do emerytur i rent
— 20 proc. płacy, dla emeryta lub rencisty — 24 proc. emerytury lub renty.		
— Odpowiednie wielkość dodatku do płac i emerytur, w zależności od ich wysokości, wyniesie miesięcznie:		

— ceny skupu czterech zbóż wzrosły o 21,2 proc., buraków cukrowych o 60 proc., tytoniu o 72 proc., ziemniaków o 128 proc., rzepaku o 25 proc., owoców i warzyw o około 53 proc. Dla ściślości pragnę nadmienić, że przytoczone dane dotyczące wzrostu cen skupu oparte są na średnio ważonych cenach skupu w całej gospodarce rolnej z uwzględnieniem ekwiwalentu za znieśione od 1972 r. obowiązkowe dostawy zbóż, żywności i ziemniaków.

Proponowana podwyżka cen placonych w skupie za produkty rolne, a także inne przesłanki produkcyjne i społeczno-ekonomiczne uzasadniają równocześnie podniesienie cen niektórych środków produkcji i usług produkcyjnych dla rolnictwa oraz niektórych środków przeznaczanych na inwestycje.

Na podstawie obliczeń, które uwzględniają kryterium rentowności gospodarstw rolnych, rząd proponuje podnieść cenę materiału siemnego o 45 proc., nawozów mineralnych o 20-35 proc., środków ochrony roślin o 30 proc., usług produkcyjnych kółek rolniczych — średnio o 20 proc. Wzrost cen tych przemysłowych o 45 proc. powinien stać się bodźcem do rozwoju własnej bazy paszowej.

Srednio o 30 proc. podwyższone zostaną ceny ciaglików dla gospodarstw indywidualnych. Nowa cena będzie jednakowa dla odbiorców uspołecznionych i indywidualnych. Proponuje się zarazem zlikwidować dopłaty państwa do paliw nabywanych przez rolników, którzy posiadają własne ciagliki.

Utrzymując się przy braku równowagi między podażą a popytem na materiały budowlane oraz deficytowość ich produkcji wskazywaliśmy na konieczność podniesienia cen: cementu, wapna budowlanego, cegły, płyt azbestowo-cementowych, pały, wyrobów hutniczych drewna i tarcicy.

Jeśli chodzi o mieszkańców miast, zmiany cen materiałów budowlanych zwiększą wydatki w skali rocznej o około 1 mld zł. Zostaje to uwzględnione w kwocie 97 mld zł przeznaczonych na rekompensatę.

Aby umocnić tendencje rolników do inwestowania w swoje gospodarstwa, wprowadzone zostaną dalsze ulgi oraz jeszcze bardziej korzystny system umorzeń kredytów dla rolników indywidualnych, w tym i dla zespołów rolniczych wnoszących budynki gospodarcze.

Łączny bilans proponowanych zmian w odniesieniu do rolnictwa przedstawia się następująco: wzrost przychodów pieniężnych ludności rolnej ze sprzedaży produktów rolnych i z innych tytułów wyniesie ok. 46 mld zł w skali rocznej. Wydatki na żywność kupowaną przez rolników zwiększą się o około 11 mld zł. Zmiana cen niektórych środków produkcji dla rolnictwa, usług oraz materiałów budowlanych powiększy wydatki o około 25 mld zł. Przychody pieniężne ludności rolnej netto ze sprzedaży produktów rolnych zwiększą się zatem, przy średnim urzędowaniu, prawie o 10 mld zł rocznie, a po uwzględnieniu ubiegłorocznej podwyżki cen skupu żywności, owoce i mleka — łącznie o 16 mld zł.

Państwo utrzyma też i będzie zwiększać dotacje dla rolnictwa na działalność produkcyjną i inwestycyjną, na cele związane z produkcyjnym i społeczno-kulturalnym postępem wsi polskiej.

Zapewne będą i tacy, którzy zakwestionują te korzystne dla rolników zmiany, twierdząc, że wieś otrzymuje za dużo. Biuro Polityczne i rząd są w tej sprawie innego zdania.

Rozwój produkcji zarówno w rolnictwie uspołecznionym,

jak i w wydajnym, idącym drogą postępu rolnictwie indywidualnym jest sprawą ogólnonarodową, w której żywotnie zainteresowani są wszyscy Polacy. Aby rolnicy produkowali coraz więcej, podnieśli znacznie rentowność produkcji rolnej. W celu przeciwdziałania istniejącego jeszcze zacofania indywidualnego rolnictwa — rolnicy muszą aktywniej rozwijać i unowocześniać swoje gospodarstwa, inwestować, kupować maszyny, nasiona i nawozy.

Przedstawione Wysokiej Izbie posunięcia dotyczące rolnictwa są fragmentem wielostronnych działań, które służą realizacji programu VII Zjazdu i postanowień XV Plenum KC PZPR. Niektóre z nich były tematem ostatniej debaty sejmowej. Obywatele posłowie określiali wówczas, że w żadnym okresie nie czyniliśmy tak dużo dla rozwoju rolnictwa, nie przeznaczyliśmy równie wielkich środków na postęp gospodarki żywnościowej.

Dziś proponujemy dalsze, ważne decyzje i liczymy, że zostaną one oparte konkretnymi działaniami, wydajną pracą, efektywnym wysiłkiem i wzajemną odpowiedzialnością rolników ze wszystkich sektorów, a także — załóg przemysłowo-rolnospożywczych oraz wszystkich przemysłowych i ogólnospółdzielczych z rolnictwem.

Na polach całego kraju toczy się walka o urodzaj 1976 roku, o wysokie plony, od których zależy dobre wypełnienie przez rolnictwo obowiązków wobec kraju i społeczeństwa. Trzeba zrobić wszystko, aby rolnictwo osiągnęło jak najlepsze wyniki. Kraj nasz bardzo ich potrzebuje.

WYSOKI SEJMIE!

Polska rozwija się dynamicznie i zgodnie z zadaniami nakreślonymi przez VII Zjazd partii. Pierwsze półrocze zamknięte wzrostem produkcji przemysłowej o ponad 13 proc., a więc znacznie powyżej założeń planu rocznego. Przemysł przekracza wysoko plany produkcji rynkowej.

Na II Plenum Komitetu Centralnego partii określiliśmy konkretne, jakościowe, zadania, wynikające z programu VII Zjazdu. Decyzje II Plenum spotkały się z powszechnym zrozumieniem i aktywnym poparciem. W całym kraju rozwija się ruch wykorzystywania rezerw, zarówno prostych, które znajdują się często dosłownie w zasięgu wzroku czy ręki jak i bardziej złożonych, wymagających znacznych wysiłku robotników, organizatorów produkcji, oraz ściślejszego współdziałania ludźi nauki i techniki z produkcją, śmiałej inwencji twórczej.

Przewidujemy, że wykorzystywanie rezerw przyniesie w tym roku dodatkową produkcję przemysłu o wartości ok. 45 mld zł, a także dodatkową produkcję budownictwa, rolnictwa i innych działów gospodarki. Wielką wartość społeczno-ekonomiczną i głęboko patriotyczną wymowę ma osiągnięcie dodatkowej produkcji drogi wzrostu wydajności pracy, oszczędności surowców i materiałów.

Wiele do zrobienia w dziedzinie wykorzystania rezerw mają również wszystkie ogniska sfery pozaprodukcyjnej.

W powszechnym poszukiwaniu i uruchamianiu rezerw, prowadzonym przez załogi pod przewodnictwem organizacji partyjnych powinniśmy iść dalej i głębiej.

Wielając w życie zadania postawione przez VII Zjazd idziemy drogą coraz lepszego zaspokajania potrzeb społecznych i kulturalnych narodu, kontynuując zarazem naj-

wiekszy w historii Polski Ludowej proces rozbudowy i unowocześnienia potencjału wytwórczego.

Tworzy to trwałe podstawy dobrobytu społecznego, osiągnięcia długofalowych celów rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego.

Rozważamy przedstawione dziś Sejmowi decyzje nie na fali stęgniętych, lecz w okresie szczególnie szybkiego pomnażania narodowego dobrobytu i dobrobytu.

Proponujemy je podjąć nie dlatego, że grozi nam depresja, że musimy się cofnąć. Przeciwnie — idziemy i pójdziemy naprzód drogą wytyczoną przez VI i VII Zjazd, utrzymamy i umocnimy pozytywne tendencje rozwojowe.

Chodzi o przegrupowanie sił i środków w szybkim marzu i na nowym, znacznie wyższym już poziomie rozwoju kraju.

Jeśli nadal utrzymamy wysoką dynamikę produkcji materialnej, szybkie tempo rozwoju, jeśli podobnie jak w poprzednim pięćdziesięciu gospodaramy wspólną pracą poważnie ponadplanowe środki, to będziemy mogli na II Krajowej Konferencji PZPR zaproponować dodatkowe decyzje w ważnych sprawach gospodarczych, społecznych i placowych.

To co dziś proponujemy jest konieczne po to, aby usunąć jedną z barier na drodze, która niezmierzanie idzie od grudnia 1970 roku, aby osiągnąć pomyślnie uroczystości politykę, która zdala i zdale egzamin. Jest to polityka przepełniona szczerą, rzetelną troską o przyszłość Polski i Polaków, o to, by Ojczyzna rosła w siłę i autorytet, a jej obywatelom żyło się coraz dostatniej.

Na drodze rozwoju Polski stanął niełatwy problem. Rozwiążmy go razem, w jednolitej, nierozdzielnej więzi partii i rządu z całym narodem.

Jak zawsze, tak i tym razem, partii i rządowi przysięgamy dobrze pojąć interes klasy robotniczej, rolników, inteligencji, całego naszego narodu. Nie ma dla nas i nie może być innych celów.

Niezicno nie ukrywamy, zasięgamy opinii narodu, szczerze i otwarcie mówimy mu o tym, co myślimy i co zamierzamy robić.

Za socjalistyczną Ojczyznę, za przyszłość Polski Ludowej i jej godne miejsca w świecie, za pomyślenie Polaków, ponosimy odpowiedzialność. Z poczuciem odpowiedzialności rodzi się rozwaga i rozsądek, wzajemne zrozumienie i zaufanie, dyscyplina i świadomość obywatelskiej powinności.

Jestemy głęboko przekonani, że w klimacie patriotycznego zaangażowania, głębokiego rozumienia własnych interesów, w trosce o dalszy rozwój Ojczyzny, decyzje, które przedstawił Wysokiej Izbie zostaną zaakceptowane.

Pozwólcie, obywatele posłowie, że wróćcie się do klasy robotniczej, rolników i inteligencji, do ludźi pracy miast i wsi, do wszystkich Polek i Polaków o odpowiedzialny, obywatelski stosunek do propozycji rządu, o poparcie tych propozycji, o pełne zaufanie do naszej polityki, której świadectwem są historyczne dokonania naszego narodu w ostatnich latach.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Wierzę głęboko, że nam zaufacie, że nam z całego serca i wszystkich swych sił pomożecie.

Jednym z ważniejszych obiektów powstających z myślą o hucie „Katowice”, jest nowo zbudowana stacja Strzemieszko — Huta. Na jej terenie trwały obecnie ostatnie prace kosmetyczne budownictwa. Na zdjęciu: roboty kolejowe na terenie stacji przyłiniowej Strzemieszko — Huta. CAF — Rybnicki

